

بررسی ارتباط محافظه کاری حسابداری با هزینه سرمایه در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران

سارا طهماسبی

فوق لیسانس حسابداری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

Email: sara.1363tt@gmail.com

چکیده- این پژوهش ارزیابی رابطه این محافظه کاری حسابداری و هزینه سرمایه در شرکت های پذیرفته شده بورس اوراق بهادار تهران را مورد بررسی قرار می دهد. محافظه کاری را بر مبنای عدم تقارن زمانی و ارزش دفتری سهام مورد اندازه گیری قرار می دهد. جهت بررسی این رابطه، دوره زمانی ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۳ بعنوان جامعه و تعداد ۸۶ شرکت بصورت نمونه انتخاب شدند و با بهره گیری از روش تجزیه و تحلیل رگرسیون خطی چند متغیره، به کمک نرم افزار SPSS21 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج تحقیق نشان داد که مدیران برای اجتناب از تحمل هزینه سرمایه بالاتر به روشهای اندازه گیری محافظه کارانه تری روی می آورند. ولی بین هزینه سرمایه و محافظه کاری بر مبنای نسبت ارزش بازار بر مبنای نسبت ارزش دفتری سهام رابطه مثبت معنی داری وجود دارد. واژه های کلیدی: عدم تقارن زمانی سود، هزینه سرمایه، محافظه کاری.

مقدمه

به درجه بالاتری از قابلیت تأیید برای شناسایی اخبار خوب به عنوان سود در مقایسه با شناسایی اخبار بد به عنوان زیان. محافظه کاری حسابداری توانایی سود حسابداری برای انعکاس سود و زیان اقتصادی را افزایش می دهد و بر قابلیت اتکای اطلاعات حسابداری می افزاید [۳]. با اعمال محافظه کاری در حسابداری، زیان های احتمالی نسبت سودهای احتمالی، سریع تر شناسایی می شوند [۴]. انتظار بر این است که با افزایش قابلیت اتکای اطلاعات حسابداری، کیفیت اطلاعات حسابداری افزایش یافته و این امر باعث کاهش انتظارات سرمایه گذارن هزینه سرمایه گردد. هزینه سرمایه یکی از متغیرهای مؤثر در مدل های تصمیم گیری می باشد و به عنوان بازده مورد انتظار سهامداران تعریف می شود. هزینه سرمایه حداقل نرخ بازدهی می باشد که شرکت باید به دست آورد تا بازده مورد انتظار سهامداران شرکت تامین شود. در حقیقت اگر نرخ بازده یک شرکت از هزینه سرمایه اش بیشتر باشد، ثروت سهامداران افزایش خواهد یافت [۳]. محافظه کاری حسابداری به این منظور پیش بینی می شود تا باعث کاهش توازن نرخ بازده شرکت به وسیله بهبود عدم تقارن اطلاعاتی بین اشخاص مختلف شرکت گردند. از آنجا که کیفیت بالای اطلاعات حسابداری باعث کاهش

محافظه کاری، موجب کاهش مشکلات گزینش نادرست و بهبود سیاست های سرمایه گذاری شرکت به وسیله سهولت دسترسی به وجوه خارجی و کاهش هزینه این وجوه می شود. نقش نظارتی محافظه کاری به هیئت مدیره و سایر اجزای حاکمیت شرکتی کمک می کند تا از راهبردهای تخریب کننده ارزش ها مانند امپراتوری مدیران بر حذر باشند [۱]. با توجه به اینکه عملکرد مدیریت به وسیله شاخص های حسابداری اندازه گیری می شود و از آنجایی که مسئولیت مدیران محدود بوده و در شرایط عادی دارای اطلاعات بیشتری نسبت به سهامداران می باشند، آنان انگیزه کافی برای افزایش سود غیر واقعی به وسیله استفاده از روش- های حسابداری دارند تا بدین سان سیمای بهتری از عملکرد خود را به نمایش بگذارند. این امر نشان می دهد که چرا سهامداران به رعایت محافظه کاری در تعیین سود اهمیت می دهند محافظه کاری به عنوان یکی از اصول محدودکننده حسابداری، سال هاست که مورد استفاده قرار می گیرد و علیرغم انتقادهای فراوان بر آن، همواره جایگاه خود را در میدان سایر اصول حسابداری حفظ نموده است [۲]. محافظه کاری به این معنا نیست که جریانهای نقدی مذکور باید تأیید پذیر باشند. به عبارت دیگر محافظه کاری حسابداری یعنی نیاز